

3. Конкурентоспроможність підприємств у міжнародному цифровому просторі: монографія / за ред. Ареф'євої О.В. К.: ФОП Маслаков, 2019. 342 с.

4. Сафонік Н.П. Інноваційно-цифровізаційні тенденції розвитку підприємств в сучасних умовах. *Розвиток економіки та бізнес-адміністрування: наукові течії та рішення*: зб. Матеріалів II Міжнар. наук.-практ. конф. (21 жовтня 2021 р., м. Київ). Том.2. К.: НАУ, 2021. С. 102-105.

5. Харченко М.В., Цимбалістова О.А., Черніхова О.С. Цифрова трансформація логістичних бізнес-процесів на ринку авіаційних перевезень. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки*. 2021. Випуск 44. С. 49-56.

Дергалюк М.О.

к.е.н., доцент

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», м. Київ, Україна

ПОТЕНЦІАЛ РЕГІОНІВ ЯК БАЗИС СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Соціально-економічний розвиток будь-якої країни не є рівномірним, оскільки є території, які, зазвичай, розрізняються за наявним потенціалом. Не є винятком і Україна. Різні регіони мають різну динаміку та частку валового регіонального продукту у загальному значенні валового продукту, який виступає основним показником економічного розвитку території. Це, перш за все, зумовлено наявністю різного економічного потенціалу регіонів. Економічний потенціал регіону можна розглядати з різних підходів, але, при цьому, він включає у себе природно-ресурсний, виробничий, соціально-економічний, трудовий, рекреаційно-туристичний, інноваційний, інвестиційний, експортний, науково-технічний та інші види потенціалів регіону, які у сукупності та взаємодії забезпечують досягнення розвитку регіональних економічних систем.

Взагалі, поняття «потенціал» зустрічається ще з часів Аристотеля, який у філософському сенсі розмірковував над його сутністю. У сучасній літературі поняття «потенціал» зустрічається часто. Його розуміють як ресурс, властивості, резерви, можливості. Це пов'язано із тим, що потенціал одночасно можна розглядати не тільки з точки зору різних підходів, а у різній часовій перспективі.

Потенціал розглядається з точки зору минулого, що дало можливість накопичити певні властивості, які забезпечують діяльність економічних суб'єктів. Але, застосування потенціалу дає йому можливість перейти у наш час з потенційних можливостей у конкретний ресурс. При цьому, сьогодні формуються можливості, які будуть використані у майбутньому і у певній перспективі використання потенціалу може забезпечити отримання позитивного ефекту.

Формування потенціалу регіонів залежить від багатьох факторів як зовнішньої так і внутрішньої природи. При цьому, ефективність використання потенціалу регіонів залежить від організаційно-економічного механізму використання потенціалу регіонів. Недосконалість організаційно-економічного механізму може призвести до неефективного використання потенціалу, його втрати тощо.

Серед факторів впливу щодо використання потенціалу регіонів слід відмітити:

- розвиненість інституціонального середовища, формальних та неформальних інститутів;
- щільність взаємодії місцевих органів влади із бізнес-структурами, населенням;
- наявність дієвих стратегій та програм соціально-економічного розвитку конкретних територій та відповідна їх фінансова підтримка;
- розвиток інфраструктури регіону;
- швидкість прийняття рішень щодо використання потенційних можливостей регіонів за наявності загроз та ризиків тощо.

Отже, можна зазначити, що потенціал регіону це багатогранне поняття, до визначення якого застосовуються різні підходи та часові проміжки часу. На його формування та використання впливає велика кількість різноманітних факторів, починаючи від природно-кліматичних умов, розташування регіону та закінчуючи наявністю природних та трудових ресурсів тощо. Але, важливим виступає не тільки наявність потенційних можливостей, а й управління використанням потенціалу в сучасних умовах, що вимагає прийняття вчасних поточних рішень від місцевої та регіональної влади та впровадження стратегічних заходів щодо задіювання та розширення потенціалу регіонів.